

Yttrande av Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om**Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU**

[COM(2020) 611 final – 2016/0224 (COD)],

om Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/817

[COM(2020) 612 final – 2020/0278 (COD)]

samt om Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Eurodac för jämförelse av biometriska uppgifter för en effektiv tillämpning av förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asyl- och migrationshantering] och förordning (EU) XXX/XXX [vidarebosättningsförordningen], för identifiering av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som vistas olagligt, och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, samt om ändring av förordningarna (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/818

[COM(2020) 614 final – 2016/0132 (COD)]

(2021/C 155/10)

Föredragande: **Panagiotis GKOFAS**

Remiss	Europeiska kommissionen, 27.11.2020
Rättslig grund	Artikel 304 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt
Ansvarig sektion	Sysselsättning, sociala frågor och medborgarna
Antagande av sektionen	8.2.2021
Antagande vid plenarsessionen	25.2.2021
Plenarsession nr	558
Resultat av omröstningen	210/9/28
(för/emot/nedlagda röster)	

1. Slutsatser och rekommendationer

1.1 EESK har tagit del av den nya migrations- och asylopakten, som syftar till att komma till rätta med ett mångfasetterat och komplicerat fenomen. Kommittén anser att de nya förordningarna utgör ett positivt bidrag till en effektivare gränssäkerhet i EU. En bättre och säkrare process håller på att inrättas för att kontrollera dem som reser in i EU. Dock behövs det verkligen, och har länge saknats, en integrerad gemensam EU-strategi som är motståndskraftig och framåtblickande. När det gäller migrationsfrågan och asylområdet som helhet kan de aktuella förslagen tyvärr inte sägas utgöra det tydliga steg framåt som så väl behövs. **De fyra eller fem berörda medlemsstaterna kommer dessutom att behöva inrätta ”slutna enheter” på grundval av principen om icke-inresa⁽¹⁾ för människor under en period på upp till sex eller sju månader, om inte mer, till dess att resultatet av förfarandena blir känt. Detta kommer att ge upphov till situationer som är mycket värre än tidigare.**

1.2 Det behövs ytterligare och mer omfattande insatser från kommissionen och EU-medlemsstaterna. I de yttranden som EESK nyligen lagt fram (SOC/649⁽²⁾ och SOC/669⁽³⁾) kritiserar vi viktiga aspekter av både förordningen om asyl- och migrationshantering och förordningen om asylförfaranden. Kommittén vill också framhålla att den efter att ha granskat de

⁽¹⁾ Begreppet ”icke-inresa” har funnits i både Schengenregelverket och asylregelverket (artikel 43 i direktivet om asylförfaranden).

⁽²⁾ EUT C 123, 9.4.2021, s. 15.

⁽³⁾ Se sidan 58 i detta nummer av EUT.

nio förordningarna och varit i kontakt med kommissionen anser att möjligheterna att genomföra dessa nio olika förordningar har flera problematiska aspekter. Det krävs en mer omfattande migrationsstrategi för att fastställa bättre synergier mellan olika EU-förordningar och för att säkerställa svar på viktiga frågor i de medlemsstater som påverkas mer av migrationen.

1.3 EESK vill uttrycka sin oro över de nya gränsförfarandena, särskilt när det gäller behovet av att skydda rätten att söka asyl och följande frågor:

- Det felaktiga begreppet "länder med låg andel godkända asylansökningar".
- Användningen av dåligt definierade rättsliga begrepp ("säkerhetshot", "allmän ordning") som ger upphov till rättsosäkerhet.
- Utländska barn mellan 12 och 18 år, som också ska betraktas som "barn" enligt 1989 års FN-konvention om barnets rättigheter.
- Var människor ska uppehålla sig under gränsförfarandet och under vilka betingelser, och hur man ska undvika ett rättsligt vakuum genom att garantera rätten till ett effektivt rättsligt skydd.

1.4 EESK inser mervärdet i och behovet av att ha gemensamma, övergripande och ändamålsenliga asylförfaranden som överensstämmer med internationella konventioner och rättsliga garantier. Ett förtroende måste också skapas i EU och medlemsstaterna genom konkreta solidaritetsmekanismer, och det finns ett behov av rättvist fördelade ansvarsområden/åtaganden. Trots detta ingår det i förslaget från kommissionen inget sådant gemensamt asylsystem – ett som är övergripande, ger uttryck för solidaritet och fördelar ansvaret rättvist mellan medlemsstaterna. **Bestämmelsen om solidaritet bör också inbegripas i asylförfarandet, omedelbart efter det att screeningen har ägt rum, och med it-stöd från Eurodac. Om "obligatorisk solidaritet" inte innebär "obligatorisk omplacering" enligt bestämmelserna i förordningen om asylförfaranden, eller om förfarandena inte är utformade på ett sätt som låter människor söka asyl i EU-medlemsstater utan att behöva korsa EU:s gränser, kommer förordningen inte att fungera i praktiken. Det bör också finnas incitament och negativa incitament för omplacering, och i vilket fall som helst bör det vara möjligt att genomföra asylförfarandet även i andra medlemsstater och inte enbart i det första inreslandet.**

1.5 EESK understryker att de föreslagna nya åtgärdernas ändamålsenlighet behöver mätas fortlöpande genom **system som övervakar respekten för grundläggande rättigheter**, i synnerhet utsatta personers och barns rättigheter, **individuell bedömning av asylansökningar och effektiva rättsmedel. Dock uppkommer frågan om var och hur den förbättrade nya pakten och de åtföljande förslagen ska genomföras, och med vilka slags ordningar för solidaritet, omplacering och vidarebosättning.**

1.6 EESK stöder ett mer **integrerat och balanserat it-system för migrationshantering, baserat på en förbättrad Eurodac-databas med fokus på ansökningarna och de sökande.** EESK hade intrycket att kommissionen insåg behovet av en gemensam strategi för obligatorisk screening av fingeravtryck och av hälso- och säkerhetsrisker före inresa, men trots det sofistikerade system som föreslås finns det tyvärr ingen möjlighet för människor att söka asyl i någon annan medlemsstat än den de först reser in i – något som borde vara möjligt. **Reglerna för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan anges för närvarande i förordningen om asyl- och migrationshantering, men bör fastställas i förordningen om asylförfaranden, med en möjlighet att ansökningar också ska kunna behandlas av andra medlemsstater via Eurodac.**

1.7 Även om EESK ställer sig bakom nya, snabbare beslutsförfaranden vid EU:s gränser, i vilka samtliga grundläggande rättigheter, mänskliga rättigheter och rättsliga förfaranden respekteras, uppstår ett stort antal frågor, t.ex.: Hur genomför och säkras vi dessa förfaranden? Hur genomför vi återvändanden? Var finns solidariteten i förordningen om asylförfaranden, för att inte nämna förordningen om asyl- och migrationshantering – om det alls förekommer någon solidaritet? När en person beviljas asyl, kan då han eller hon bege sig till en annan medlemsstat i stället för det första inreslandet⁽⁴⁾? Kan medlemsstaterna bevilja asyl för att skydda behövande eller kommer de att börja avslå dessa ansökningar? EESK uppmanar därför kommissionen att noggrant verifiera och förklara varje del av förslaget, och särskilt att besvara frågan om hur denna nya pakt förbättrar det gemensamma asylförfarandet och hur den tillgodoser rätten att söka asyl.

⁽⁴⁾ I enlighet med bestämmelserna i skyddsgrundsförordningen är de rättigheter och förmåner som följer av flyktingstatus/status som subsidiärt skyddsbehövande kopplade till den medlemsstat som beviljade statusen.

1.8 Kommittén är bekymrad över genomförandet av de nya förfarandena för screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna. Denna nya mekanism ökar trycket på EU-medlemsstater vid EU:s yttre sjögränser och uppmuntrar inrättandet av slutna förvarsenheter vid, eller i närheten av, de yttre gränserna. Liknande förvarsenheter har väckt djup oro när det gäller skyddet av de mänskliga rättigheterna och säkerställandet av acceptabla levnadsvillkor för dem som vistas där.

1.9 Utfallet av gränsförfarandena ska antingen vara beviljad asyl eller avslag och återvändande. När det gäller asyl är den medlemsstat som beviljar detta ansvarig för att integrera de berörda personerna. I scenariot i den nya pakten innebär detta emellertid att de integreras i länderna i söder, utan möjlighet till omplacering till de andra medlemsstaterna eller till någon solidaritet därifrån. Om asyl inte beviljas måste medlemsstaten återsända den asylsökande som fått avslag. Detta arbetssätt kräver att man undersöker sätt att upprätta avtal mellan EU och de tredjeländer som är ursprungs- och transitländer och säkerställa ändamålsenliga förfaranden, så som föreskrivs i internationell rätt och människorättsinstrument. Inga enskilda avtal kan upprättas mellan medlemsstater individuellt, och kommissionen nämner inte heller på något sätt ett sådant förfarande.

1.10 Tanken är att utmaningarna med migrationshanteringen – som särskilt handlar om att säkerställa en skyndsam identifiering av dem som är i behov av internationellt skydd eller att genomföra återvändanden i praktiken (för dem som saknar skyddsbehov) – ska hanteras **”på ett enhetligt sätt” av EU som helhet, men de aktuella förslagen kan inte anses göra detta.** Faktum är att detta görs till en fråga som endast den medlemsstat där den första inresan sker får hantera och det saknas rättvis fördelning av bördan, t.ex. genom obligatorisk omplacering av asylsökande under asylförfarandet och prövningen av asylansökan.

1.11 Det är särskilt viktigt att skapa ett bättre förfarande som gör det möjligt att i ett så tidigt skede som möjligt identifiera personer som sannolikt inte kommer att få skydd i EU⁽⁵⁾. I kommissionens förslag inrättas **screening före inresa** som bör vara tillämplig på alla tredjelandsmedborgare som befinner sig vid den yttre gränsen utan att uppfylla inresevillkoren eller efter landsättning efter en sök- och räddningsinsats. Tyvärr utförs emellertid denna ”screening före inresa” vid gränsen i den medlemsstat där den första inresan i EU äger rum. ”Före” innebär att den berörda personen skickas till en ”sluten förvarsenhet” och stannar där, utan någon rörelsemöjlighet förrän medlemsstatens myndigheter beslutar att antingen bevilja personen asyl⁽⁶⁾ eller återsända honom eller henne till ursprungslandet eller transitlandet, och då endast om detta återsändande är möjligt, vilket det i de flesta fall inte är.

1.12 EESK stöder **EU-ramen där det införs enhetliga regler för screening av irreguljära migranter** som grips inom territoriet och som **undgått gränskontroller vid inresa till Schengenområdet. Syftet är att skydda Schengenområdet och säkerställa en effektiv hantering av irreguljär eller olaglig migration.**

1.13 EESK uppmanar EU:s institutioner och byråer samt arbetsmarknadens parter att vara med och ta fram ytterligare politiska strategier och program (såsom talangpartnerskap), utbyten av bästa praxis och multilaterala program för partnersamverkan angående befintliga ”humanitära korridorer”. EESK begär också att det utarbetas nya regelverk, att det införs snabbförfaranden så att det **humanitära visumet** kan användas i större omfattning och av ett större antal personer (genom justeringar av de aktuella villkoren i artikel 25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009⁽⁷⁾) och att **”sponsring”** också ska ingå som en **ordinarie laglig väg för inresa** på invandringspolitikens område och gälla för tredjelandsmedborgare från länder utanför EU. EESK uppmärksammar medlagstiftarna på att det i tidigare befintlig EU-lagstiftning, såsom Schengenavtalet och Lissabonfördraget, redan föreskrivs **”subsidiärt och tillfälligt skydd”** för dem som flyr från krig eller naturkatastrofer. Detta visar hur **reguljär inresa, med hjälp av lagstiftningsinstrument som redan finns tillgängliga för Europeiska unionens medlemsstater, kan garanteras för utsatta personer i behov av internationellt skydd.**

⁽⁵⁾ Andelen migranter som anländer från länder med en andel godkända asylansökningar som är lägre än 25 % har ökat från 14 % 2015 till 57 % 2018.

⁽⁶⁾ När det gäller användningen av förvar under gränsförfarandet, se punkterna 179 och 183 i domstolens dom i mål C-808/18: ”medlemsstaterna [får] nämligen besluta om förvar, i den mening som avses i artikel 2 h i direktiv 2013/33, av personer som ansöker om internationellt skydd och som anländer till deras gränser, innan de beviljas rätt att resa in i respektive land, på de villkor som anges i artikel 43 och för att säkerställa att de förfaranden som föreskrivs i denna artikel faktiskt kan genomföras”; ”Det framgår [...] av artikel 43.1 i direktiv 2013/32 att ett förvar som grundar sig på denna bestämmelse endast är motiverat om det syftar till att den berörda medlemsstaten, innan den ger en person som ansöker om internationellt skydd rätt att resa in i landet, ska kunna pröva om vederbörandes ansökan ska avvisas [...] eller ska avslås [...]”.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

2. Allmänna synpunkter och kommentarer

2.1 I den europeiska nya pakten förordas **en integrerad utformning av politiken, som innebär att politiken på områdena asyl, migration, återvändanden, skydd av de yttre gränserna, kampen mot människohandel med migranter och förbindelser med viktiga tredjeländer kopplas samman utifrån en helhetssyn**. I slutändan kommer emellertid de föreslagna förordningar som just nu utreds att medföra en väldig börda för medlemsstaterna i södra Europa, med den oundvikliga konsekvensen att förordningarna blir otillämpbara och inte kommer att få avsett resultat. Efter en rimlig tidsperiod kommer medlemsstaterna att bli tvungna att de facto avslå många asylansökningar, även dem som uppfyller villkoren för beviljad asyl, bara för att undvika det allt större antal människor som förvaras tillsammans under inhumana förhållanden.

2.2 Medlemsstaterna i södra Europa har inget annat val än att bli omvandlade till antingen förvarsenheter eller avreseförberedande centraler.

2.3 Detta yttrande kommer att vara inriktat på tre av de nio instrument som finns i den nya pakten: **i) en ny screeningförordning, ii) ett ändrat förslag till översyn av förordningen om asylförfaranden, iii) ett ändrat förslag till omarbetning av Eurodacförordningen**.

3. Särskilda kommentarer om den nya screeningförordningen

3.1 I den nya **screeningförordningen föreslås ett förfarande för screening före inresa** i det första inreselandet: ett förfarande som bör vara tillämpligt på alla tredjelandsmedborgare som befinner sig vid den yttre gränsen utan att uppfylla inresevillkoren eller efter landsättning efter en sök- och räddningsinsats.

3.2 Tillgängliga uppgifter visar att ankomsten av tredjelandsmedborgare med tydliga behov av internationellt skydd under 2015–2016 delvis har ersatts av ett läge där de som anländer har mer blandade migrationsskäl.

3.3 Särskilda kommentarer om målen och de huvudsakliga inslagen i screeningförfarandet

3.3.1 Målet med screeningen är att bidra till den nya övergripande strategin för migration och blandade flöden genom att säkerställa att personernas identitet, men även eventuella hälso- och säkerhetsrisker, snabbt fastställs och att alla tredjelandsmedborgare som befinner sig vid de yttre gränserna utan att uppfylla inresevillkoren eller efter landsättning efter en sök- och räddningsinsats snabbt hänvisas till det tillämpliga förfarandet. Målet bör också vara att tillhandahålla ett användbart verktyg och göra det möjligt för övriga EU-länder att delta och också bedöma den sökande under asylförfarandet.

3.3.2 I förslaget föreskrivs att de berörda personernas grundläggande rättigheter bör skyddas av en mekanism som ska inrättas av medlemsstaterna.

3.3.3 Screeningen bör särskilt bestå av följande:

a) En preliminär undersökning för att fastställa hälsotillstånd och eventuell utsatthet.

b) En identitetskontroll mot information i europeiska databaser.

c) Registrering av biometriska uppgifter (dvs. uppgifter om fingeravtryck och ansiktsbilder) i lämpliga databaser, om detta ännu inte har skett.

d) En säkerhetskontroll genom sökning i relevanta nationella databaser och unionsdatabaser, särskilt Schengens informationssystem (SIS), för att verifiera att personen inte utgör ett hot mot den inre säkerheten.

3.3.4 Screeningen bör vara obligatorisk och bör gälla inte bara i de första inreselanderna utan i varje medlemsstat, i enlighet med principen om solidaritet inom EU. Såsom beskrivs i den nya pakten kommer asylförfarandet endast att genomföras i de länder där den första inresan sker. **Om "obligatorisk solidaritet" inte innebär "obligatorisk omplacering" enligt bestämmelserna i förordningen om asylförfaranden, eller om förfarandena inte är utformade**

på ett sätt som låter människor söka asyl i EU-medlemsstater utan att behöva korsa EU:s gränser, kommer förordningen inte att fungera i praktiken. Det bör också finnas incitament och negativa incitament för omplacering, och i vilket fall som helst bör asylförfarandet kunna genomföras i andra medlemsstater och inte endast i det första inreslandet.

3.3.5 Den föreslagna screeningen förväntas ge mervärde till de nuvarande förfarandena och bör, med undantag för hälsofrågor, inte bara utföras i länder med yttre gränser.

3.3.6 En oberoende, ändamålsenlig och fortgående övervakningsmekanism bör särskilt omfatta respekten för grundläggande rättigheter i samband med screeningen samt respekten för tillämpliga nationella regler vid förvar och **efterlevnaden av principen om non-refoulement**. Den bör dessutom säkerställa att klagomål behandlas snabbt och på lämpligt sätt.

3.3.7 I förslaget erkänns den roll som spelas av EU:s byråer, Frontex och Europeiska unionens asylbyrå, som kan ledsaga och stödja de behöriga myndigheterna i alla deras uppgifter i samband med screeningen – men det är inte tillräckligt tydligt. I förslaget får också byrån för grundläggande rättigheter en viktig, men fullständigt diffus, roll när det gäller att stödja medlemsstaterna i utvecklingen av oberoende övervakningsmekanismer för grundläggande rättigheter i samband med screeningen samt respekten för tillämpliga nationella regler vid förvar och efterlevnaden av principen om non-refoulement.

4. Ändrat förslag till översyn av förordningen om asylförfaranden

4.1 EESK anser att valet av ett nytt, ändrat lagstiftningsförslag i form av en EU-förordning i stället för ett direktiv, som fallet är i dag, är lämpligt. Trots det finns det för EESK ett uppenbart frågetecken när det gäller hur den förordningen kan verkställas och genomföras i samtliga medlemsstater, särskilt de som har varit föremål för överträdelseförfaranden. **EESK kan endast stödja detta förslag om det inte förvandlar medlemsstaterna i söder till förvarsheter eller avreseförberedande centraler för människor.**

4.2 EESK välkomnar avsikten i kommissionens förslag: att förbättra samordningen och de gemensamma förfarandena för att bevilja och återkalla internationellt skydd, och att ytterligare harmonisera asyl- och återvändandebesluten. EESK beklagar dock att det har lagts fram fler förslag om att samordna införandet av slutna förvarsheter i länder där den första inresan äger rum än om det gemensamma asylsystemet, vilket gör att länderna där den första inresan äger rum åläggs en exklusiv skyldighet att hantera de asylsökande. Detta ger det övergripande intrycket att **de förslag som ska genomföras är riktade till länderna i söder, utan någon hänvisning till omplacering under tillämpningen av "gränsförfaranden"**.

4.3 EESK beklagar vidare att potentiella problem med att driva återvändandeprogrammen inte har kartlagts ordentligt i förslaget, särskilt inte när det gäller hur villiga länder utanför EU, ursprungsländer eller transitländer i praktiken är att samarbeta med EU.

4.4 EESK understryker det akuta behovet av en mer omfattande strategi som bygger på ett system med balanserat och gemensamt ansvar för styrningen av migrationsflöden mellan EU och länder utanför EU.

4.5 EESK betonar dessutom behovet av att ge tillräckligt skydd åt familjer med barn, och uppmanar kommissionen till särskild omsorg när det gäller ensamkommande minderåriga, hur asylvägledningsförfarandena i allmänhet fungerar, indikatorer för operativa standarder samt sammanställningen av exempel på bästa praxis (offentliggjord av Europeiska stödkontoret för asylfrågor). **Det är oacceptabelt att ett barn endast betraktas som ett barn om det är under 12 år, och inte 18 år, i enlighet med internationell rätt. Enligt 1989 års FN-konvention om barnets rättigheter avses med barn varje människa som är under 18 år.**

4.6 Vid nyligen genomförda samråd föreslog organisationer i det civila samhället att vissa regler för fastställandet av ansvar borde ses över och att det bör föreskrivas en obligatorisk solidaritetsmekanism, inbegripet för personer som landsätts efter en sök- och räddningsinsats. **Icke-statliga organisationer förespråkade också att man definierar en samsyn om "ansvaret" bland medlemsstaterna och efterlyste att det skulle finnas en mer permanent omplaceringsmekanism i de reviderade Dublinreglerna⁽⁸⁾. EESK ställer frågan hur en korrekt fungerande solidaritetsmekanism mellan medlemsstaterna skulle kunna genomföras realistiskt med det nya ändrade förslaget. Reglerna för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan anges för närvarande i förordningen om asyl- och migrationshantering, men bör finnas i förordningen om asylförfaranden, med en möjlighet att ansökningar också ska kunna behandlas av andra medlemsstater via Eurodac.**

5. Ändring av 2016 års förslag till omarbetning av Eurodacförordningen

5.1 **Ändringen av 2016 års förslag till omarbetning av Eurodacförordningen har som syfte att skapa en koppling mellan enskilda individer och de förfaranden som de omfattas av, för att bättre kunna bistå med kontrollen av irreguljär migration och upptäckten av otillåtna förflyttningar.**

5.2 Huvudmålet med Eurodac är att identifiera asylsökande och att genom uppgifter i form av fingeravtryck och ansiktsbilder ("biometriska uppgifter") tillhandahålla bevisning så att det går att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en asylansökan inlämnad i EU.

5.3 Kommittén är inte övertygad om att Eurodac⁽⁹⁾ skulle vara ett lämpligt verktyg för att bekämpa irreguljär migration, och inte heller om att det skulle ge medlemsstaterna ändamålsenligt stöd med att övervaka beviljandet av bistånd för frivilligt återvändande och återanpassning⁽¹⁰⁾.

5.4 Förslaget till ändring av 2016 års förslag bygger på den preliminära överenskommelsen mellan medlagstiftarna, kompletterar ändringarna och syftar till att **omvandla Eurodac till en gemensam europeisk databas till stöd för EU:s politik för asyl, vidarebosättning och irreguljär migration.**

5.5 Syftet är vidare att samla in mer tillförlitliga och fullständiga uppgifter till grund för det politiska beslutsfattandet och därmed bistå i kontrollen av irreguljär migration och upptäckt av otillåtna förflyttningar genom att **man även räknar enskilda sökande, utöver själva ansökningarna. EESK anser emellertid att detta sofistikerade system också måste ge migranten möjlighet att söka asyl i en annan medlemsstat, utan att vara begränsad till det första inreslandet.**

5.6 Eurodac har även som syfte att främja kartläggning av lämpliga politiska lösningar på området genom att **möjliggöra framtagning av statistik med hjälp av uppgifter från flera olika databaser.**

5.7 EESK instämmer i att gemensamma regler för tagning av uppgifter i form av fingeravtryck och ansiktsbilder av tredjelandsmedborgare inom ramen för Eurodac måste tillämpas på samma sätt i alla medlemsstater.

5.8 EESK ställer sig bakom att skapa ett **kunskapsinstrument som ger Europeiska unionen information om hur många tredjelandsmedborgare som reser in i EU irreguljärt eller efter sök- och räddningsinsatser och därefter ansöker om internationellt skydd, något som är nödvändigt för en hållbar och evidensbaserad migrations- och viseringspolitik.**

⁽⁸⁾ Projekt rapport från Centre for European Policy Studies: *Search and rescue, disembarkation and relocation arrangements in the Mediterranean. Sailing Away from Responsibility?*, juni 2019.

⁽⁹⁾ Det kommer att förbättra medlemsstaternas övervakningskapacitet på detta område och förhindra "shopping" i fråga om bistånd vid frivilligt återvändande och återanpassning, eftersom medlemsstaterna kommer att ha omedelbar tillgång till denna information och en person som beviljats bistånd i en medlemsstat inte kommer att kunna flytta till en annan medlemsstat i syfte att få en annan typ av eller bättre bistånd. För närvarande har medlemsstaterna ingen gemensam databas och saknar möjlighet att ta reda på om en återvändande person redan har fått bistånd för återvändande och återanpassning. Denna information är avgörande för att bekämpa missbruk och att samma förmåner ges flera gånger.

⁽¹⁰⁾ In- och utresesystemet gör det möjligt för medlemsstaterna att upptäcka tredjelandsmedborgare som har uppehållit sig olagligt i EU trots att de rest in lagligt. Det finns dock inget sådant system för att identifiera tredjelandsmedborgare som vistas olagligt och som har rest in irreguljärt i EU vid de yttre gränserna. Det nuvarande Eurodacsystemet är den idealiska databasen för lagring av denna information eftersom det redan innehåller sådana uppgifter. För närvarande är syftet med att samla in sådana uppgifter begränsat till att bistå vid fastställandet av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en asylansökan. Identifieringen av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och av dem som har rest in irreguljärt i Europeiska unionen vid de yttre gränserna kommer särskilt att hjälpa medlemsstaterna att förse tredjelandsmedborgare med handlingar i syfte att återsända dem.

5.9 Eurodac syftar också till att bistå nationella myndigheter som hanterar asylsökande vars ansökan avslagits i en annan medlemsstat genom att avslagna ansökningar markeras, men de nationella myndigheterna måste ges rätt att ompröva en ansökan som behandlats av en annan medlemsstat.

Bryssel den 25 februari 2021.

Christa SCHWENG
*Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande*

BILAGA

Följande ändringsförslag avslogs under debatten, men fick minst en fjärdedel av rösterna (artikel 43.2 i arbetsordningen):

Punkt 2.2

Ändra enligt följande:

2.2 *Medlemsstaterna i södra Europa har inget annat val än att bli omvandlade till antingen förvarsheter eller inrätta slutna avreseförberedande centraler där de asylsökandes situation är mycket problematisk vad gäller levnadsvillkor och rättigheter.*

Motivering

Den nuvarande texten är mycket lätt att feltolka eftersom länderna själva inte omvandlas till vare sig förvarsheter eller något annat. Avreseförberedande centraler inrättas i länderna.

Resultat av omröstningen:

Röster för: 96

Röster emot: 100

Nedlagda röster: 47

Följande punkter i sektionens yttrande ändrades i enlighet med det ändringsförslag som antogs av plenarförsamlingen, men fick minst en fjärdedel av rösterna (artikel 43.2 i arbetsordningen):

1.1 *EESK har tagit del av den nya migrations- och asylpakten, som syftar till att komma till rätta med ett mångfasetterat och komplicerat fenomen. Kommittén anser att de nya förordningarna utgör ett positivt bidrag till en effektivare gränssäkerhet i EU. En bättre och säkrare process håller på att inrättas för att kontrollera dem som reser in i EU. Dock behövs det verkligen, och har länge saknats, en integrerad gemensam EU-strategi som är motståndskraftig och framåtblickande. När det gäller migrationsfrågan och asylområdet som helhet serverar kommissionen tyvärr alltför samma gamla soppa, återuppvärmd men ändå, som brukligt är, uppslevad kall till länderna i södra Europa. **De fyra eller fem berörda medlemsstaterna kommer dessutom att bli "slutna förvarsheter"** ⁽¹⁾ **för människor under en period på minst sex eller sju månader, om inte mer, till dess att resultatet av förfarandena blir känt. Detta kommer att ge upphov till situationer som är 20 gånger värre än tidigare.***

Resultat av omröstningen:

Röster för: 105

Röster emot: 99

Nedlagda röster: 43

1.2 *EESK vill påpeka att det verkar råda brist på god vilja från kommissionens sida när det gäller kommitténs förslag. I alla våra yttranden (SOC/649, SOC/669 och SOC/670) kritiserar vi antagandet av både förordningen om asyl- och migrationshantering och förordningen om asylförfaranden. Kommittén vill också framhålla att den efter att ha granskat de nio förordningarna och varit i kontakt med kommissionen anser att möjligheterna att genomföra dessa nio olika förordningar är realistiska. Det är typiskt för kommissionen att den inte behandlar invandring som en enda problemställning, utan snarare hävdar att alla förslag som framförs omfattas av olika förordningar. Följden blir att det inte skapas något väsentligt samband mellan problemställningarna, som i stället behandlas var för sig inom ramarna för de enskilda förordningarna. Kort sagt hänvisas det varje gång till en ny regel, eller så avfärdar kommissionen helt enkelt alla kommentarer med motiveringen att de omfattas av olika regler.*

⁽¹⁾ Begreppet "icke-inresa" har funnits i både Schengenregelverket och asylregelverket (artikel 43 i direktivet om asylförfaranden).

Resultat av omröstningen:

Röster för: 101

Röster emot: 97

Nedlagda röster: 41
